

PATRYCJA DOŁOWY / ALTERNATYWNE HISTORIE W GALERII FF

Galeria FF zaprasza w dniu 21 marca 2014 w g. 18-20 na wernisaż wystawy Patrycji Dołowy *Alternatywne historie*.

Fotografie

To było kilka lat po śmierci Mojej Babci. Jej Przyjaciółka była już bardzo chora. Wiedziała, że umiera. Zaprosiła do siebie moją Siostrę i mnie. W jej mieszkaniu, które dobrze znałyśmy – tyle razy bywałyśmy tu z Babcią – opowiedziała nam historię. Ich historię. Ich herstorię. Dwóch zakochanych w sobie przyjaciółek, które z miasta do miasta przeprowadzały się jedna za drugą, by mieszkać blisko siebie i razem prowadzić swoje dwa domy, opiekować swoimi dwiema pełnymi rodzinami. Każda z nich miała męża i dwójkę dzieci. Gdy zaczęłam szperać po bibliotekach i starych kredensach znajomych, znalazłam mnóstwo podobnych historii. Każda z nich była jedyna w swoim rodzaju, ale wszystkie je łączyła wspólnota kobiet. Bo właściwie, czy nie było trochę tak, że kobiety od dawna mogły liczyć głównie na siebie? Sielankowy obraz damsko-męskiej rodziny to w sensie praktycznym twór rewolucji lat 60-tych XX wieku. Do dziś zresztą nie zawsze się sprawdza...

Gdy oglądam stare rodzinne fotografie, tych kobiecych historii w nich nie ma. Są niewidoczne. W „Alternatywnych historiach” pytam o to, co ukryte, o antyhistorię, o niewidzialne związki kobiet. Chcę je wydobyć na światło dzienne. Wydobyć światłem obrazu. Tworzę więc nowe narracje w warstwie pamiątek, dokumentów. Razem z modelkami szukamy starych rodzinnych pozowanych zdjęć i przerabiamy je na zdjęcia czysto żeńskie. Fotografuję autentyczne pary, grupy dziewczyn, które wiodą wspólne życie (siostry, przyjaciółki, kochanki, żony, córki i matki). W pewnym sensie odgrywamy historię na nowo. W pewnym sensie zmyślamy, ale tak właściwie to przywołujemy pamięć naszych prababć, babć, ciotek, mam i naszą własną. Tę pamięć, której nie ma w oficjalnej rejestracji.

Tylko co jest tu „autentyczne”? To właśnie moje przewrotne pytanie o „prawdę” obrazu, prawdziwość dokumentacji, autentyczność oficjalnej historii i istotę fotografii jako medium

Instalacja - wehikuł herstorii

Najważniejszy w tych działaniach jest teatr/performance – przebieranki. Odgrywanie historii. Każdy przychodzi do galerii ze swoimi historiami. I ze zwykle wcześniej nieuświadomianą potrzebą, by „coś z nimi zrobić”. Instalacja to pokój – teatr od niechcienia będący gdzieś w przestrzeni galerii, niczym teatr -świat z dziecięcych wyobrażeń, który jest niezwykle i zwykły zarazem. W tej przestrzeni są różne zebrane przez artystkę rekwizyty, stroje, przedmioty, światła. To przestrzeń, która zachęca do interakcji, a zarazem daje możliwość osobistego kontaktu z własną rodzinną herstorią lub po prostu ze sobą. Można w niej wziąć udział w tym swoistym seansie. Jego efektem mogą być zdjęcia. Kolejne fotografie kolejnych alternatywnych historii, które staną się częścią wystawy lub rekwizytem – pamiątką dla uczestnika/czki seansu.

Patrycja Dołowy urodziła się w Bostonie w 1978 roku. Mieszka w Warszawie, fotografię artystyczną studiowała we Wrocławiu. Tworzy subiektywną fotografię inscenizowaną, używając klasycznych technik. Klisze barwi, maluje, wydrapuje, gniece. Swoje sesje nazywa seansami. Brała udział w blisko 40 wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i zagranicą. Jej fotografie były publikowane w pismach artystycznych i kulturalnych (m. in. Format, Tytuł Roboczy Otwarty Magazyn Sztuki, Niezbędnik Kulturalny, Furia, Op.cit, Artmix, Rita Baum, Foto) oraz w magazynach wielkonakładowych (m. in. Exclusiv, Gaga, Kobieta i życie, Wysokie Obcasy, Przekrój). Jest doktorem nauk przyrodniczych (2007), absolwentką Uniwersytetu Warszawskiego (dyplom 2002) oraz Akademii Fotografii Artystycznej Wrocławskich Szkół Fotograficznych (wyróżniona praca dyplomowa pod kierunkiem dr Piotra Komorowskiego, 2005).

Działa społecznie, jest członkinią Rady Upowszechniania Nauki PAN, wiceprezeską Fundacji MaMa, współpracuje z Centrum Kultury Jidysz i Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie. Laureatka Nagrody im. Karola Sabatha 2011, stypendystka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego 2012.

Wystawa czynna od wtorku do soboty w godz. 14-18 do dnia 18 kwietnia 2014

Wernisaż - wstęp wolny

Bilety - 2 zł, środa - wstęp bezpłatny